

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.117/2023/4.

A felperes: felperes, felperes címe

A felperes képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

Az alperes: alperes, alperes címe

Az alperes képviselője: Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 36.P.21.548/2022/12-II.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet azzal hagyja helyben, hogy az abban foglalt, az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés szerint fizetendő összeget is e határozat meghozatalának napját követő 60 napon belül kell teljesíteni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60 napon belül.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a Jobbik Magyarországért Mozgalom korábbi pártigazgatója, jelenleg az országos választmány elnöke. Vezetői tisztségéből fakadóan a 2018-as országgyűlési választási kampány során többször tárgyalt személyl üzletember érdekkörébe tartozó vállalkozásokkal.

[2] Az alperes által üzemeltetett beol.hu weboldalon 2018. március 21-én megjelent „A Jobbik pártigazgatója személyl táskahordozója” című cikk a 2018. évi országgyűlési választások kapcsán számolt be arról, hogy „...a Jobbik pártigazgatója, felperes jár pénzért személylhez, hogy a lefizetésekre legyen elegendő pénz”. Az írás szerint „... személyl összekötője a Jobbikban felperes pártigazgató. Az Origo úgy értesült, rajta keresztül jutnak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a Jobbik képviselőjelöltjeihez”.

[3] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát a www.beol.hu internetes oldalon a 2018. március 21-én megjelent „A Jobbik pártigazgatója személyl táskahordozója” című cikkben annak a valótlan ténynek a híresztelésével, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom pártigazgatójaként a 2018-as választási kampányban személylhez járt más pártok képviselőjelöltjének lefizetésére szánt pénzért és rajta keresztül jutottak el a vesztegetésre szánt feketepénzek a Jobbik képviselőjelöltjeihez.

[4] Kérte az alperes kötelezését 400.000 forint sérelemdíj és perköltség megfizetésére.

[5] Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:43. § *d*) pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § (1) bekezdés *a*) pontjára és a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére alapította. Az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozva előadta, hogy közszereplőként sem terjed ki tūrés kötelezettsége a valótlan és sértő állításokra {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [47] – [49], 13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [31], 5/2015. (II. 5.) AB határozat Indokolás [27]}. Köztudomású tényként kérte figyelembe venni, hogy ismert közszereplőt érintően bűncselekményt is megvalósító pártfinanszírozásra, korrupciós cselekményre, vesztegetésre vonatkozó közlés kifejezetten alkalmas a közvéleményben róla kialakult kép hátrányos megváltoztatására. Ezzel kapcsolatban a közéletben betöltött szerepére tekintettel kiemelten fontos elemként tekintett a belé vetett közbizalom fenntartására.

[6] Álláspontja szerint a perbeli közlések híresztelések, mivel az alperes által üzemeltetett hírportál az azonos tulajdonosi körbe tartozó, vele egy székhelyen működő origo.hu internetes oldalra hivatkozva írta le azokat, ami azonban nem befolyásolja az alperes felelősségét.

[7] Sérelemdíj követelésével összefüggésben hangsúlyozta, hogy a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása szükségtelen. Megítélése szerint a jogsértés tárgyi súlya, annak hatása kiemelkedő, a közlések megye vármegyében a legolvasottabb internetes portált üzemeltető cég számára rendelkezésre álló felületek segítségével nagy nyilvánosságot kaptak. Értékelni kérte az alperes magatartásának súlyos felróhatóságát, a szándékos lejárató célzatot. Érvelése szerint az alperes az információk valóságának ellenőrzését, az ő előzetes megkeresését elmulasztotta, így megszegte a szakmai

gondosságra vonatkozó szabályokat is. Megítélése szerint ezért a sérelemdíj magánjogi büntetés jellegének is érvényesülnie kell, figyelembe véve a fizetésre kötelezett vagyoni viszonyait is.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezésében kifejtett jogi álláspontja szerint a sérelmezett közlések nem minősülnek valótlan tényállításnak, így a jóhírnévhez való jog megsértéséhez szükséges egyik törvényi tényállási eleme hiányzik.

[9] Azok az állítások, hogy a felperes a Jobbik pártigazgatójaként személylhez járt más pártok képviselőjelöltjeinek lefizetésére szánt pénzért és rajta keresztül jutottak el a feketepénzek a Jobbik képviselőjelöltjeihez, valósak. Tény ugyanis, hogy a felperes rendszeresen járt személylhez, akitől egy alkalommal – egy fénykép tanúsága szerint – táskával a vállán távozott.

[10] Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék előtt 69.P.22.756/2018. számon folyamatban volt perben tett tanúvallomásokra, amelyek szerint a 2018-as választások előtt többen készpénzt adtak a pártnak, valamint a párton belül az a szóbeszéd járta, hogy személyl-től sok pénz áramlott a Jobbik Magyarországért Mozgalom felé. Intenzív közéleti diskurzus folyt arról, hogy a Jobbik 2018-as választási kampányát személyl finanszírozta. Mivel a politikai történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel, a sérelmezett kijelentések nem minősülnek olyan közléseknek, amelyek a felperes társadalmi megítélését hátrányosan csorbítanák.

[11] Kifejtette, hogy a sérelemdíj alkalmazása nem automatikus jogkövetkezménye a személyiségi jog megsértésének. A felperes által kért sérelemdíj összegét eltúlzottnak tartotta, álláspontja szerint az meghaladja a bírói gyakorlat által elfogadott összeget is. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. A sérelemdíj mértékének vizsgálata során a mérlegelés tárgya az, hogy a felperes jóhírnevében – a megjelent tényállítások következtében – keletkezett csorbulás kompenzálására milyen összegű sérelemdíj alkalmas. A jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése alapján a fél „az őt ért nem vagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat, ilyen sérelem viszont a cikkek témájára és politikai környezetére tekintettel nem állapítható meg.

[12] Rámutatott arra, hogy a felperes ugyanazon a napon megjelent, ugyanazon közlések nyomán, mint amelyek miatt a jelen per folyamatban van, eddig 14 alperes által kiadott sajtótermék vonatkozásában indított jóhírnév megsértésének megállapítása iránt pert, amelyekben egyenként 400.000 forint sérelemdíjat kíván érvényesíteni. Megítélése szerint a felperest ért sérelem egyösszegben meghatározott kompenzációja nem lehet magasabb, mint az alperessel szemben a legelső – a Győri Ítéltábla által Pf.I.20.192/2021/4. számú – perben jogerősen megítélt 400.000 forint sérelemdíj. Mivel a sérelmezett közlések vonatkozásában a felperes már kompenzációban részesült, a jelen perben előterjesztett újabb sérelemdíjra vonatkozó kereseti követelése megalapozatlan.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy az általa üzemeltetett www.beol.hu internetes oldalon 2018. március 21-én „Jobbik pártigazgatója személyl táskahordozója” címen megjelent cikkben valótlanul

híresztelte, hogy a felperes a Jobbik Magyarországért Mozgalom pártigazgatójaként a 2018-as választási kampányban személylhez járt más pártok képviselőjelöltjének lefizetésére szánt pénzért és a felperesen keresztül jutottak el a vesztegetésre szánt fekete pénzek a Jobbik képviselőjelöltjeihez, megsértette a felperes jó hírnévhez való jogát.

[14] Az alperest a felperes javára 400.000 forint sérelemdíj, valamint 38.100 forint perköltség, az állam részére 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

[15] A felperes indítványára a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 270. § (3) bekezdése alapján a bizonyítás anyagává tette a 21.908/2022/10. szám alatti jegyzőkönyvet, a felperes jogi képviselőjének abban foglalt nyilatkozatát, valamint a felperes személyes meghallgatása során tett tényállításait.

[16] Alkalmazott jogszabályként ismertette Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 28. cikkét, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 13. § (1) bekezdését, a Ptk. 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:46. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdés a) pontját, a 2:52. § (1) bekezdését, a 2:52. § (3) bekezdését, valamint Pp.) 265. § (1) bekezdését és a 279. § (1) bekezdését.

[17] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a sérelmezett közlések tényállítások, amelyek valóságát az alperes nem bizonyította. Azok a tények, melyek szerint a felperes rendszeresen jár személylhez, valamint egy alkalommal fénykép is készült róla, ahogy táskával a vállán távozik személyl irodaházából, nem alkalmasak a sérelmezett közlemény valós voltának bizonyítására. Az alperes elismerte ellenkérelmében, hogy bizonytalan tartalmú mondatokból vont le egy, valós és okszerű tények, bizonyítékok által alá nem támasztott következtetést, amelyet tényállításként közölt a cikkben.

[18] Figyelembe vette a Fővárosi Törvényszék 69.P.22.756/2018. számú eljárásában tett tanúvallomásokat (tanú1, tanú2 és tanú3 vallomása), amelyek egyértelműen alátámasztották, hogy a sérelmezett közlések valótlanok.

[19] A tényállítások sértő jellege vonatkozásában relevánsnak tartotta, hogy az alperes azt közvetítette az olvasóközönség számára, hogy a felperes és személyl között bűncselekményre utaló kapcsolat állt fenn. Egy ilyen jellegű viszony pedig a társadalmilag kialakult közfelfogás, általános vélekedés szerint elítélendő, erkölcstelen magatartás. Köztudomású tényként értékelte, hogy a választásokat megelőzően a politika iránt kevésbé elkötelezett állampolgárok is fokozott érdeklődést tanúsítanak a politikusok iránt. A társadalmi megítélés szempontjából más jelentősége van annak, hogy a Jobbik Magyarország Mozgalom és személyl között állt-e fenn bármilyen kapcsolat és annak, hogy a felperes, mint a Jobbik pártigazgatója bűncselekményt, vagy azzal határos cselekményt követett-e el a személylhez kötődő viszonyát kihasználva. Az utóbbi tény valótlan állítása megállapítása szerint a felperes személyét sérti.

[20] A felperes személyes meghallgatása során részletesen kifejtette az őt ért nem vagyoni sérelmet, e szerint mind neki, mind a kollégáinak magyarázkodnia kellett megye

vármegye I. és IV. számú választóközterében. Köztudomású tényként fogadta el, hogy ha egy politikusról a választási kampányban az erkölcsi megítélését és feddhetetlenségét negatívan befolyásoló közlemény jelenik meg, úgy az számára politikai hátrányt okoz.

[21] A bizonyítandó tények megállapítása és értékelése tekintetében abból indult ki, hogy a Ptk. 2:52. §-át az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak, azaz a jogalkotó szándékának adott esetben a Ptk. javaslatának indokolása szerint kell értelmezni, ennek alapján pedig a sérelemdíj megállapításához a bíróságnak nem kell a sértett oldalán bekövetkezett hátrányt kutatnia, illetve a sértettnek azt bizonyítania. A sérelemdíj megfizetésére irányuló keresetknél a bizonyítás az alperest terheli a Ptk. úgynevezett kimentési bizonyítási rendszeréből következően. A felperesnek így csak azt kell bizonyítania, hogy személyiségi jogának megsértése megtörtént, a sérelemdíj összegszerűsége vonatkozásában bizonyítási kötelezettség nem terheli. Az „alperesnek kell kimentenie magát, hogy miért tartja eltúlzottnak vagy alaptalannak a felperes által megjelölt összegű sérelemdíjat, avagy alaptalannak a felperes által megjelölt nem vagyoni sérelmet”. Megállapította, hogy az alperes nem tett eleget az őt terhelő kimentési bizonyítási kötelezettségnek. Az az indok pedig, hogy korábban a Győri Ítéltábla jogerősen 400.000 forint sérelemdíjat ítelt meg a felperes számára, a jelen ügyben irreleváns.

[22] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegének meghatározásánál jelentőséget tulajdonított annak, hogy az alperes professzionális, médiaszolgáltatással foglalkozó szervezet, amely egy alkalommal sem kísérelt meg felületet biztosítani a felperesnek véleménye kifejtésére. Súlyozottan értékelte, hogy az alperes gondozásában működő sajtótermékek 14 alkalommal, 14 különböző felületen tették közzé a perbelivel lényegében megegyező közleményt. Mérlegelte továbbá, hogy a felperesnek magyarázkodnia kellett az alperes tényállításai miatt és politikusi karrierjét hátrányosan befolyásolhatták a sérelmezett közlések.

[23] A pereszes alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte perkötség megfizetésére. A felperes jogi képviselőjének munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg 30.000 forint + áfa összegben. A le nem rótt eljárási illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az alperest kötelezte.

[24] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelmében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c), és d) pontjában jelölte meg.

[25] Álláspontja szerint a rendelkezésre álló és közismert tények alapján megalapozottan jutott a keresetben sérelmezett következtetéseire, a felperes a Jobbik pártigazgatójaként ugyanis rendszeresen tárgyalt személylgyel. A Jobbik a 2018-as választások során olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni, ehhez a forrást – a párthoz közel álló személyek és a nyilvánosság álláspontja szerint is – személyl nyújtotta. Így kellő ténybeli alapon nyugvó logikus

következtetésnek tekintendő, hogy a felperes személylhez járt pénzért, akinek pénze a felperesen keresztül jutott el a párt képviselőjelöltjeihez.

[26] Azzal érvelt, hogy a Jobbik vonatkozásában, a választási vereségen túl, a választások alatti és utáni időszak legfontosabb, közérdeklődésre számot tartó kérdése az volt, hogy hogyan finanszírozták személyl és érdekeltségei a párt kampányát és képviselőjelöltjeit.

[27] A cikk közügyekben való megszólalásnak minősül, aktuális témát dolgoz fel, ezért a véleménynyilvánítási szabadság magasabb szintű oltalma alatt áll {az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozata Indokolás [49]-[50] bekezdés}.

[28] Álláspontja szerint a felperes által kért sérelemdíj eltúlzott, nem áll összhangban az őt – közszereplőként – ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával. A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkeztére nem hivatkozott, ilyeneket nem is bizonyított, és az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összege életszerűtlen.

[29] Az állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem a politikai tevékenységére vonatkoznak, ráadásul a közvélemény már eleve fenntartásokkal kezeli az újra megjelenő állításokat, ez pedig az okozott hátrányt is degradálja. Azon csekély hátrányt, amelyet a sérelmezett közlések a felperesnek okozhattak, a sajtó-helyreigazítás teljes mértékben kompenzálta. A perbeli esetben nincs indoka annak, hogy a sérelemdíj másodlagos, preventív funkciója érvényesüljön hangsúlyosan, a magánjogi büntető jelleg nem lehet domináns, mivel a jogsértés nem szándékos és nem kiemelkedő súlyú.

[30] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult.

[31] Sérelmezte, hogy az alperes fellebbezése szó szerint megegyezett azzal a jogorvoslati kérelemmel, amelyet a Fővárosi Törvényszék 33.P.20.784/2022/9. számú ítéletével szemben terjesztett elő. A Pp. 373. § (3) bekezdése alapján új tényként kérte értékelni az abban a perben meghozott, a jelen fellebbezéssel támadott határozat meghozatalát megelőzően berekesztett tárgyalást követően átvett, 2.Pf.20.687/2022/4. számú jogerős ítéletet. Kérte figyelembe venni a Győri Ítéltábla Pf.I.20.135/2022/4. és a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.002/2023/4. számú határozatait is, amelyek közül az előbbi kirívó mértékűnek ítélte az alperes felróhatóságát, az utóbbi pedig annak súlyát olyannak, amely sem csekélynek, sem jelentéktelennek nem mondható.

[32] A jelen perben a 2022. november 17-i tárgyaláson konkrétan előadta, hogy milyen sérelem érte a cikk miatt. Az alperes az elhangzottakat – felhívás ellenére – sem vitatta, fellebbezésében hivatkozott először arra, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom 2018-as kampánya költségvetésének általa vélt számaiból következtetett arra, hogy ehhez személyl nyújtott forrást és az rajta keresztül jutott el a párt képviselőjelöltjeihez. Álláspontja szerint az alperes ezzel az új érveléssel megváltoztatta az ellenkérelmét, amelynek a Pp. 373. § (1)-(5) bekezdéseiben meghatározott feltételei nem állnak fenn.

[33] A sérelmezett és valótlan közlések úgy váltak közéleti témává, hogy az alperes és jogelődjei ezeket terjesztették a nyilvánosság előtt. Jelentős súlyú felróhatósággként és kiemelkedő súlyú jogsértésként kell értékelni azt, hogy az alperes tudatosan, valós ténybeli alap nélkül állította, hogy bűncselekményeket követett el. Ezt a sérelemdíj meghatározásakor is figyelembe kell venni, a jogintézmény büntető funkciójára tekintettel.

[34] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdésére hivatkozással előadta, hogy nem köteles bizonyítani a személyiségi jogának megsértése következtében őt ért nem vagyoni hátrányt, ugyanakkor az alperes bizonyíthatta volna, hogy nem következett be hátrány vagy kimenthette volna magát a felelősség alól annak bizonyításával, hogy a magatartása nem volt felróható.

[35] Szintén nem hivatkozott korábban az alperes arra, hogy az állítások nem a személyét minősítik, hanem kifejezetten a politikai tevékenységére vonatkoznak. Ettől függetlenül azonban az alperes által leírt valótlan tényállítások, híresztelések vonatkozásában közszereplőként sincs nagyobb tűrési kötelezettsége. Az alperes nem csupán a politikai életben betöltött szerepére való alkalmasságát kérdőjelezte meg, hanem az alapvető emberi tisztességét vonta kétségbe azáltal, hogy olyan személyként festette le, aki még attól sem riad vissza, hogy a választói döntéshozatal befolyásolása érdekében vesztegetést alkalmazzon, ehhez szükséges pénzeszközöket szerezzen be. Kiemelte, hogy a perbeli cikk miatt az alperes nem tett közzé helyreigazítást, így arra tévesen hivatkozott.

[36] Az Smtv. 10. és 13. §-ai értelmében a sajtó feladata a hiteles és pontos, kiegyensúlyozott tájékoztatás a közélet eseményeiről. Ennek a feladatnak pedig a választási kampány során kiemelt jelentősége van.

[37] A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.183/2021/5. és 1.Pf.20.733/2021/4. számú ítéleteire hivatkozással azt hangsúlyozta, hogy a sérelem mértékét növelő körülmény, hogy a valótlan állítások a választási kampányban, annak utolsó napjaiban jelentek meg, amikor az állampolgárok jóval nagyobb figyelmet fordítanak a közélettel, a választáson magukat megmérettető pártokkal, politikusaikkal összefüggő hírekre.

[38] Az ítélezési gyakorlat ismertetésével arra mutatott rá, hogy a nagyszámú internetes sajtóterméket működtető mediaholding alperessel szemben a kisösszegű sérelemdíjnak nincs semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása, tehát a sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározása körében figyelembe vehetők a fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai (a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.748/2021/4., 2.Pf.20.921/2021/4. számú határozata, BH2019. 268.). A jogsértés tárgyi súlyát és a felróhatóság mértékét növeli, ha arra szándékosan, üzleti felhasználás vagy haszonszerzés céljából került sor (a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.296/2022/5. számú határozata). Jelen esetben az alperes profitorientált gazdálkodó szervezet, célja a haszonszerzés érdekében az olvasottság növelése. Álláspontja szerint nem lehet eredményes a sérelemdíj mérséklését célzó jogorvoslati kérelem sem, mivel már az elsőfokú bíróság által – egyébként a keresettel egyezően – megítélt összeg is olyan alacsony, hogy annak vonatkozásában – figyelemmel az alperes kirívóan tökeerős, médiapiacra domináns szereplői volta – a repressziós, preventív funkció nem érvényesül.

[39] Arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a fellebbezésnek akár részben is helyt adna, a Pp. 83. § (3) bekezdésének alkalmazását kérte, az alperes kötelezését a teljes perköltség megfizetésére.

[40] A fellebbezés alaptalan.

[41] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A felülbírálat során a Pp. 380. §-ban megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, így – az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelemre tekintettel – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ügy érdemében döntött, az alábbiak szerint.

[42] Felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletnek nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése.

[43] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel érintett körben az irányadó anyagi jognak megfelel, a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés nem vonható le. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[44] A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint jóhírnévsértés megállapítására alapvetően tények közlése esetén kerülhet sor, annak alapjául – különösen – valótlan tények állítása vagy híresztelése, illetve való tények hamis színben feltüntetése szolgálhat. Értéktétele, vélemény is megjelenhet tényből tényre következtetés formájában. Ilyen esetben a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereset akkor lehet alapos, ha a következtetés ténybelileg megalapozatlan, az értéktétele kifejtésére a logika alapvető szabályainak sérelmével került sor.

[45] A jóhírnév megsértésének megállapítása iránti követelés elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (a Kúria Pfv.IV.20.685/2021/4., Pfv.IV.20.619/2021/4., Pfv.IV.21.483/2021/5. számú határozatai). Az egész cikk összefüggéseit értékelve tehát a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy mi jut el az átlagosan tájékozott olvasóhoz a sérelmezett kijelentés útján.

[46] A sérelmezett írásban az az egyik állítás, hogy a felperes – a Jobbik pártigazgatójaként – pénzért járt személylhez, a pénzeket pedig a Jobbik képviselőjelöltjeinek lefizetésére – vesztegetésre – használta, ezek a feketepénzek a felperesen keresztül jutottak el a képviselőjelöltekhez. Az alperes előadása szerint a kijelentés következtetés, amelyet azon rendelkezésre álló tényekből vont le megalapozottan, melyek szerint a felperes a Jobbik pártigazgatója, aki rendszeresen tárgyalt személylgyel, egy alkalommal pedig fénykép is készült róla, amint táskával távozik személyl irodaházából. Érvelése szerint ezekből a tényekből az adott közéleti szituációban, a közvélekedés és a

párton belüli vélekedés ezzel egyező talaján – a felelősségre vonás következménye nélkül – megfogalmazhatta véleményét.

[47] A másodfokú bíróság megállapítása szerint az alperes által felsorakoztatott tények a kifogásolt közlések ténybeli alapját nem teremtik meg, azokból a logika alapvető szabályainak sérelme nélkül az írásban szereplő következtetés nem vonható le. Az alperes által ismert valós tények csak azt támasztják alá, hogy a felperes személylgyel találkozott, tehát egymással kapcsolatba kerültek. Ezt a felperes sem vitatta, állítása szerint a 2018-as országgyűlési választási kampány során lebonyolított találkozók során a személyl érdekkörébe tartozó gazdasági társaságokkal kellett tárgyalnia a választási plakátok kihelyezése, a plakáthelyek bérlése, megvásárlása tárgyában.

[48] Az alperes ezekhez a valós tényekhez olyan tudattartalmat, a felperes és személyl részéről fennálló motivációt társított, amelynek fennállása nem bizonyított. Az erre a tudattartalomra vonatkozó állítás csak abban az esetben lehet valós, ha a belső tények a külső, a külvilágban megjelenő tényekből, életbeli jelenségekből, az érintettek cselekedeteiből, megnyilvánulásaiból valóban következnek. E külső megnyilvánulások, cselekvések megtörténte pedig bizonyítható. A tudattartalomra vonatkozó állítás, az azt minősítő közlés tehát csak akkor lehet megalapozott, ha feltárhatók és bizonyíthatóak, vagy bizonyítás nélkül is elfogadhatóak olyan, a külvilágban megjelenő megnyilvánulások, amelyek – akár tágabb, akár szűkebb körben – nyilvánvalóvá teszik mások számára a gondolat, motiváció tartalmát.

[49] Az adott esetben azonban nincs olyan bizonyított – legalább csekély mértékű – ténybeli alap, a külvilágban megjelenő tény, amely alapján a találkozók céljára, a felek – alperes által megjelölt tartalmú – motivációjára a logika szabályaival ellentétben nem álló következtetés lenne vonható.

[50] Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy tanú1nek, tanú2nek és tanú3nak, a Jobbik belső ügyeit ismerő párttagoknak a Fővárosi Törvényszék 69.P.22.756/2018. számú eljárásában tett tanúvallomásai sem támasztották alá, hogy a felperes a 2018-as választási kampányban személylhez járt más pártok képviselőjelöltjeinek lefizetése érdekében és ezáltal vesztegetésre szánt feketepénzek jutottak a Jobbik képviselőjelöltjeihez.

[51] A felperes fellebbezési ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy az alperes a fellebbezésében új tényt állított, amikor arra is hivatkozott, hogy a 2018-as választások során a Jobbik olyan költségvetésű kampányt folytatott, amelyet önerőből nem tudott volna finanszírozni.

[52] A Pp. 373. § (2) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.

[53] Az adott esetben új tény állítására nem került sor, hiszen a Jobbik kampányának pénzügyi minősítése tényállításnak nem tekinthető. A fellebbezési érvelés erre vonatkozó megjegyzésének az ügy elbírálása szempontjából nincs jelentősége, hiszen egy ilyen minősítés az adott esetben a közöltekben megjelenő okszerű következtetés levonására nem adhat alapot.

[54] A kifogásolt tényállítások a felperes és személy¹ között olyan, bűncselekményre utaló kapcsolat fennállását állítják, ami a társadalmi közfelfogás, általános vélekedés szerint erkölcsileg elítélendő, így a közlések sértőek is, a jóhírnévsértés Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti tényállási elemei tehát megvalósultak.

[55] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj vonatkozásában a Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja alapján azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során követett-e el olyan hibát, amely az anyagi jogi felülbírálat körében alapot adhat az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[56] A Pp. 369. § (3) bekezdés *d)* pontja szerint a másodfokú bíróság jogszabálysértés megállapítása nélkül is felülmérlegelheti az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntését.

[57] A sérelemdíj összegének meghatározása során a mérlegeléssel hozott döntés a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésének rendelkezésén alapul. Az anyagi jogi mérlegelési jogkör átszáll a másodfokú bíróságra, tehát az ilyen mérlegelési jogkörben hozott döntés felülmérlegelhetősége is a felülbírálati jogkör része. Ennek alapján a másodfokú bíróság – a fellebbezési kérelemben és az ellenkérelemben előadott keretek között – akkor is megváltoztathatja az anyagi jogi mérlegelési jogkörben hozott elsőfokú határozatot, ha az egyébként nem jogszabálysértő.

[58] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemtől. A (2) bekezdés értelmében a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés alapján a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

[59] Jelen esetben az elsőfokú bíróság az idézett jogszabályban említett körülmények mérlegelésével hozta meg döntését. Jelentőséget tulajdonított a jogsértés súlyának, ismétlődő jellegének. Értékelte a felperes közszereplői státuszát, a vele szembeni közbizalom fontosságát és azt, hogy a választási kampányidőszakban megjelent közlés annak megingatására különösen alkalmas.

[60] A Fővárosi Ítéltábla szükségesnek tartja az elsőfokú bíróság által a nem vagyoni hátrány, illetve a sérelemdíj összecszerűsége bizonyításának körében kifejtettek, továbbá a

mérlegelésnél figyelembe veendő körülmények pontosítását, további részletezését annak érdekében, hogy az adott esetben a jogvita elbírálásának keretei egyértelműen tisztázottak legyenek.

[61] A sérelemdíjkövetelés elbírálásával kapcsolatban az ítélezési gyakorlatra jelentős hatást gyakorló, a Kúria Új Ptk. Tanácsadó Testületének véleménye szerint a Ptk. 2:52. § (1) bekezdés második fordulatának helyes értelmezése szerint a sérelmet szenvedett fél „az őt ért nemvagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat, azaz a nemvagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele. A Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének a „jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges” fordulata mentesíti a felperest a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól, de nemvagyoni sérelem hiányában nem teszi lehetővé sérelemdíj követelését.

[62] Személyiségi jogsértés megállapíthatósága esetén az alperesnek kell kimentenie magát a vonatkozó szerződéses vagy szerződésen kívüli felelősségi mérce szerint, valamint neki kell bizonyítania azt is, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben a felperest nem érte olyan súlyú nemvagyoni sérelem, amely sérelemdíj megítélését indokolná. Ez utóbbi következtetésre a bíróság a Pp. 163. § (3) bekezdés alapján is eljuthat, ha arról hivatalból tudomása van vagy az köztudomású ténynek tekintendő.

[63] Mindezekből következően valamely személyiségi jog megsértésére alapított kereset esetén a személyiségi jogi jogsértést állító félnek – a Pp. 170. § (2) bekezdés c) pontjában szereplő tényállítási kötelezettségéből is levezethetően – továbbra is meg kell jelölnie azt a konkrét nem vagyoni sérelmet (immateriális hátrányt), amely őt az állított jogsértő magatartás következtében érte.

[64] A bíróságnak a személyiségi jogi jogsértés megtörténte körében fogatosított bizonyítást követően, értelemszerűen a jogsértés tényének a megállapíthatósága esetén kell döntenie arról, hogy a sérelmet szenvedett fél által megjelölt nem vagyoni sérelem (immateriális hátrány) bekövetkezése a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján köztudomású tényként bizonyítottan elfogadható-e. Amennyiben nem, úgy a nem vagyoni sérelemre (immateriális hátrányra) vonatkozóan bizonyítási eljárást kell lefolytatnia.

[65] A Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének utolsó fordulata tehát a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest, a köztudomás szerinti tényként értékelhető nem vagyoni sérelmet azonban meg kell jelölnie. A sérelmet szenvedett fél – a kialakult ítélezési gyakorlatnak megfelelően – nincs elzárva attól sem, hogy a köztudomás szerint is elfogadható hátrányt meghaladó egyéb olyan, a jogsértéssel összefüggésben bekövetkezett sérelmet igazoljon, amely magasabb összegű sérelemdíj megállapítását alapozza meg. Az alperes pedig bizonyíthatja, hogy a jogsértéssel okozati összefüggésben a felperest nem érte sérelemdíj megítélését indokoló nem vagyoni hátrány vagy kimentheti magát a felelősség alól annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható.

[66] A bíróságnak e – köztudomásúként figyelembe vehető – tények és az őket meghaladóan előadott és bizonyított hátrányok alapján kell mérlegeléssel megállapítania azt az összeget, amely adott esetben a sérelemdíj reparatív és preventív funkciójának érvényesülését biztosítja. Ennek során figyelemmel kell lennie az eset körülményeire, a

személyi sérelem súlyára, következményeire, a károsodáskor fennálló ár- és értékviszonyokra, továbbá az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott bírósági döntésekre is.

[67] A személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (a Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete). Amennyiben nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nem vagyoni hátrány keletkezett és a megállapított jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható (a Kúria Pfv.IV.20.954/2022/4. számú ítélete). Önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélkezési gyakorlat értelmezésében nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát, a nem vagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele, a jogszabály csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felperest.

[68] Az adott esetben köztudomásúként fogadható el – a felperes és az elsőfokú bíróság által is ilyenként értékelt – az a körülmény, hogy a vesztegetési pénzek átvételére, bűncselekmény elkövetésében érintettségre vonatkozó állítás sértő, alkalmas a sérelmet szenvedett fél társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A felperes nem jelölte meg, hogy a köztudomású hátrányokon kívül milyen egyéb nem vagyoni hátrány érte, konkrét, tényleges nem vagyoni hátrányt nem adott elő, ezért erre vonatkozóan bizonyítást sem ajánlott fel. A perben tehát azt kellett vizsgálat tárgyává tenni, hogy a felperes ezen köztudomásúan elfogadható hátrányok alapján jogosult-e, illetve milyen összegű sérelemdíjra.

[69] A felperest ténylegesen ért nem vagyoni hátrány mértékének megítélése során az adott esetben kiemelt jelentősége van a felperes közszereplői státuszának és annak is, hogy a kifogásolt közlések a 2018. évi országgyűlési választások kampányidőszakában jelentek meg.

[70] Az Alkotmánybíróság értékelésében a közügyekkel összefüggő vélemények kinyilvánítását a szólásszabadság különös erővel védelmezi, és a közügyek megvitatásának lényegi részét jelentik a közügyek alakítóinak tevékenységét, nézeteit, hitelességét érintő megnyilvánulások: a társadalmi, politikai viták jelentős részben éppen abból állnak, hogy a közélet szereplői, illetve a közvitában résztvevők egymás elképzeléseit, politikai teljesítményét és azzal összefüggésben egymás személyiségét is bírálják {lásd többek között az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) AB határozatában, Indokolás [45], [48]}.

[71] Legújabb gyakorlata politikai közszereplők esetében a korábbiaknál is tágabban vonta meg a szabad véleménynyilvánítás megengedett határait. Megállapította, hogy a politikai szereplőkkel szemben kampányidőszakban és azon kívül is éles bírálatokat fogalmazhatnak meg, amelyekkel szemben fokozottabb tűrési kötelezettséget kell megkövetelni. A politikai viták keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat a vizsgált kifejezés szó szerinti tartalmának értékelésére. Az értékelést arra is figyelemmel kell elvégezni a közügyek demokratikus vitája során, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára, ezért a vizsgálat az ügy valamennyi körülményének

figyelembevételét igényli. Ha a vitatott kifejezések a közéleti szereplő hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha állító módon is fogalmazták meg – vélelmezhető a közlés véleményként értelmeződése [az Alkotmánybíróság 3111/2022. (III. 23.) AB határozata, a 3112/2022. (III. 23.) AB határozata]. E szempontot az ítélkezési gyakorlat is követi (pl. a Kúria Pfv.IV.20.488/2022/2. számú határozata).

[72] A jelen ügy vonatkozásában jelentősége van annak is, hogy a felperes a közszereplők kategóriáján belül a szólásszabadság szempontjából legkevésbé védett személyi körbe tartozó politikus, ezáltal politikai viták aktív résztvevője. Számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, tetteinek, illetve a vele történeteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi, vele összefüggésben tényeket tár fel és azokból következtetéseket von le. Közéleti tevékenységére figyelemmel számítania kell arra is, hogy politikai hitelességét egyesek megkérdőjelezzik.

[73] Mindemellett értékelni kell azt a köztapasztalású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők, pártok és vezetőik vagyongyarapodására, korrupciós ügyleteire, pénzügyi visszaéléseire való hivatkozás. A pártok (és a velük azonosított személyek), továbbá más politikai szereplők és a közvéleményt egyéb módon formálók (így a sajtó szereplői is) kölcsönösen, gyakran fogalmaznak meg erőteljes bírálatokat egymással szemben.

[74] Ennek következtében a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és egyéb megnyilvánulásokhoz. A társadalmi diskurzusban felmerülő témák sokszínű és kiterjedt elemzése miatt közismertté, megszokott elemmé vált az is, hogy a közéleti korrupció kölcsönös hivatkozási alap az egyes személyek politikai megítélése tekintetében. Ebbe a közéleti témába illeszkedik a vesztegetési pénzek átvételére vonatkozó közlés is.

[75] A mérlegelést a választási kampány felfokozott helyzetét figyelembe véve kellett elvégezni, tekintettel arra is, hogy a politikai szereplőknek számos lehetősége nyílik a megfogalmazott közlések cáfolatára, a széleskörű reagálásra.

[76] Az Alkotmánybíróság szerint választási kampány esetén a vitatott kijelentést annak figyelembevételével kell értékelni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára. A közügyek demokratikus vitájában a vita érintettjei a politikai eseményeket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. A politikai közszereplők esetében a személyüket ért bírálatot és minősítést a társadalmi nyilvánosság eleve másként, a demokratikus vita szükségszerű részeként, jellemzően a különböző politikai érdekek mentén értelmezendő megnyilvánulásként kezeli {az Alkotmánybíróság 3222/2022. (III. 23.) AB határozata Indokolás [32], [33]}.

[77] Mivel Magyarországon az elmúlt időszakban a közéleti viták mindennapos elemévé vált a politika szereplőinek különböző kétes pénzügyekkel összekapcsolása, pénzügyi, gazdasági, a közélet tisztasága elleni bűncselekményekben való érintettségének megjelenítése, általános tapasztalat, hogy az ilyen típusú közlések, különösen a választási kampány időszakában, a közéleti szereplő hitelességét csekély mértékben érintik. A

társadalom kellő körültekintéssel értékeli az ilyen kijelentéseknek a választás eredményére gyakorolt befolyásolását, az egyes politikai szereplők alkalmasságának megkérdőjelezését célzó jellegét.

[78] A perben rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetésével az állapítható meg, hogy a felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő. Mindez azonban az adott esetben az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj mellőzését, illetve összegének leszállítását nem indokolja, figyelemmel arra is, hogy a sérelemdíj megállapított összege a bírói gyakorlat által kialakított minimumhoz közelít.

[79] Az alperes fellebbezésének a sérelemokozás szándékosságának hiányára és ezzel összefüggésben a sérelemdíj preventív funkciójának másodlagosságára vonatkozó érvelését az ítéltábla nem találta megalapozottnak. Az eljárásban nem merült fel olyan körülmény, amely a cikk szerzőjének a szakma szabályainak megfelelő eljárását, az információ valóságának ellenőrzésére, a felperes előzetes megkeresésére irányuló törekvéseit bizonyította volna. A sajtó hiteles tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségének vétkes megszegése a sérelemdíj kettős funkciójának alkalmazását indokolttá teszi.

[80] A más perekben az alperessel szemben alkalmazott szankciók sem eredményezhetik feltétlenül a sérelemdíj összegének leszállítását, illetve a sérelemdíj mellőzését, hiszen a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése értelmében a jogsértés következményeinek alkalmazása során az eset egyedi körülményeinek van döntő jelentősége. A másodfokú bíróság ugyanakkor a felperesnek az ítéltáblai határozatokra alapítottan felépített érveire tekintettel hangsúlyozza, hogy az ítélezési gyakorlatra történő hivatkozás a jogi érvelés körében annyiban veendő figyelembe, amennyiben az összhangban áll a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXV. törvény 27/A. §-ában, 163. §-ában és a Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltakkal. Az utóbbi rendelkezés alapján a bíróságoknak a Kúria által közzétett határozatok elvi tartalmát kell szem előtt tartaniuk a perben felmerülő jogkérdésben való állásfoglaláskor.

[81] A felperes fellebbezési ellenkérelmében előadottak alapján a Fővárosi Ítéltábla azt hangsúlyozza, hogy a Kúria által a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény hatálya alatt, a nem vagyoni sérelmekkel kapcsolatban kialakított, és a sérelemdíj meghatározásával kapcsolatos ítélezési gyakorlat által is követett szempont szerint a nem vagyoni kártérítés összege nem határozható meg tiszta matematikai műveletek elvégzésével, részelemek összeadásával és kivonásával. A nem vagyoni kártérítés összegét a bíróságnak mindig az adott eset összes körülményének együttes értékelésével kell olyan összegben meghatároznia, amely az okozott és elszennvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására alkalmas (Pfv.III.20.735/2016/3.). A nem vagyoni kártérítés összegének meghatározása során az összehasonlításra alkalmas más ügyekben hozott döntéseket is értékelni kell. Ez azonban semmiképpen sem jelenthet valamiféle mechanikus, számszerűsíthető összevetésen alapuló vizsgálatot (Pfv.III.22.392/2016/6.).

[82] A sérelemdíj összege és az alperes teljesítőképessége között sem lehet egyenes összefüggést felállítani. A meghatározás alapja az igényérvényesítő személyiségi jogának

érvényesülését és a jogsértés következményeit befolyásoló tényezők egybevetett mérlegelése, amelyben elsősorban a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésben meghatározott körülményeket kell figyelembe venni. A sérelemdíj összegében a reparatív és a represszív funkció akár együttes kifejeződése sem alapulhat olyan mérlegelésen, amely sérti a felek – eljárási értelemben vett – törvény előtti egyenlőségének alapelvét.

[83] Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj összegével kapcsolatban az előbbi körülmények együttes értékelése sem tette lehetővé olyan következtetés levonását, hogy a megállapított mértékű sérelemdíj csökkentése szükséges. Az adott eset összes körülményének együttes értékelésével a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított összeg alkalmas az okozott és elszenvedett sérelem, hátrány kiegyensúlyozására.

[84] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, az alperes tehát a másodfokú eljárásban pervesztes. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az alperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére a másodfokú eljárásban költségjegyzék benyújtásával érvényesített – ügyvédi munkadíjban megjelenő – perköltség megfizetésére, annak összegét a költségjegyzékben megjelöltekkel egyezően állapítva meg. A felperes a költségeit az Ükr. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján 15.000 forint + áfa összegben számította fel, amelyet a másodfokú bíróság nem tartott eltúlzottnak.

[85] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdés c) pontja, valamint a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság szintén az alperest kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, a 499. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[86] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[87] A másodfokú bíróság tájékoztatja a feleket, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2023. március 30.

dr. Kovács Helga s.k.

dr. Kovács Éva s.k.

dr. Stecbauer Anita s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró